

Frenk der Nederlanden

Routing langs doedingen

Het Scheepvaartmuseum is niet meer van vroeger. Het krijgt interactives en zo.

Minister Plasterk, burgemeester Cohen en directeur Willem Bijleveld en hun drie zonen. Plasterk jr. schiet.

FOTO RUUD VAN ZWET

Z e had nog twee kuikens over, de moeder eend die onverstoobar de Prins Hendrik-kade overstak. De adem stakte in mijn keel, want de auto's schoten rakelings langs hen heen, maar het dappere trio trok zich niets van het verkeer aan en haalde ongeschonden de overkant.

In de schaduw van de Kattenburgerbrug lag een kajuitjacht te koop. Ik zag mezelf al achter het roer staan. Pet op, pijp in en varen maar. De taal van het water sprak ik wel, maar wie het anker licht, moet weten waar hij heen gaat. En werd een bootje op den duur niet net zo saai als een volkstuin?

De hemel scheurde open en boven de Sint Nicolaaskerk, vernoemd naar de beschermheilige van de zeevaarders, werd het zo-waren even blauw. Ik sprong van mijn fiets en zette hem vast aan de

reling voor het Scheepvaartmuseum. Vandaag werd het startschot gegeven voor de renovatie van het 350 jaar oude gebouw, dat ooit dienst deed als 's lands zeemagazijn.

Op een plaquette aan de muur van het marine-etablisement stond dat Vincent van Gogh hier van mei 1877 tot juli 1878 logeerde bij zijn oom Johannes van Gogh, die toen commandant was. 'Omdat ik zoo geducht veel dorpelstenen en vloeren van kerken en bordesen van huizen onder de oogen en voeten heb gehad hier in de stad.'

Huiverend van de kou betrad ik het museum. De dame van de receptie bracht me naar een benauwde zaal vol sponsobobo's, bouwobobo's en museumbobo's. Ze luisterden naar verhalen over het museum van de toekomst. 'Ook oudere bezoekers vinden doedingen

leuk,' zei de vrouw achter het spreekgestoelte. Ze sprak over interactives, routing- en wayfindingspecialisten en hightech oplossingen. 'Het wordt vooral een heel gevarieerd museum.'

De zakelijk directeur, die luisterde naar de naam Karin Brandt, deed er

Een man in uniform sprak iemand aan met ouwe scheepsrot

nog een schepje bovenop. 'Hoe vertel je dat een bescheiden, naar binnen gericht museum een gezicht wil krijgen? Amsterdam wil veroveren? De omgeving wil omarmen?' De bezoeker heet voortaan geen bezoeker meer, maar 'een gast'. 'Het is een lang verhaal, ge-

kleurd door lef en durf. Zien en gezien worden, daar gaat het om. Verassen, inspireren en ontroeren.'

Na een ronkend filmpje over objecten vol verhalen, zalen vol herinneringen en nieuwe werelden vol spanning en avontuur, verkaste het gezelschap naar de binnenplaats. Een man met een uniform sloeg een ander op zijn schouders en riep: 'Zo, ouwe scheepsrot!'

Eb en vloed wachten op niemand, maar zolang minister Plasterk en burgemeester Cohen er nog niet waren, kon de plechtigheid niet beginnen. Maar er waren drankjes en hapjes in overvloed, en kijk, als dat Ernst Veen niet was. De directeur van De Nieuwe Kerk kon zijn opwinding over de aanstaande opening van de Hermitage aan de Amstel maar nauwelijks bedwingen. 'Premier Medvedev neemt wel tweehonderd man mee!'

Onder aanvoering van wat VOC-scheepsvolk schreden de notabelen even later het museum binnen. En zoals in de zeventiende eeuw de zonen van de deftige heren de eerste steen legden, zo mochten nu de zonen van de vroede vaders aan de bak. Het waren Floriaan Bijleveld (18), zoon van directeur Willem, Jaap Cohen (27) en Willem Plasterk (17). 'Ogen dicht, mond open, geef vuur,' riep de ceremoniemeester, en met een enorme knal ontstaken ze een kanon. 'En nu de Noord/Zuidlijn nog,' riep Cohen, de vader.

En toen was het tijd voor champagne. Ik nam een glas en nog één en, vooruit, nog maar één. Op Europa. En zo zeilde ik een half uur later vrolijk het zeegat uit. Schipper naast God.

frenk@parool.nl

parool theater

De dubbele wereld van Bertolt Brecht

H eupwiegend en kijvend namen de zangeressen Caroline van Bavel (49) en Stéphanie Müller (41) het publiek gisteravond mee in de wereld van Bertolt Brecht (1898 – 1956). De Duitse dichter, (toneel) schrijver en regisseur streefde in zijn teksten naar een betere wereld. Met liederen over de armoede onder de arbeidersklasse, melancholische teksten over inktzwart liefdesverdriet en de verwrongen machtsverhoudingen in de tijd waarin hij leefde, wilde Brecht zijn publiek aan het denken zetten.

De paar vierkante meter die Van Bavel en Müller in het Parool Theater ter beschikking staan, worden goed gebruikt. Op een stoel wordt de strijd van een jonge Duitse moeder in de jaren dertig bezongen, een omslagdoek doet de rest. Een nummer later wordt in zwarte jurken, afgezet met wit kant, en zwarte handschoentjes weer strijdlustig over te charmante schoften gezongen. *Surabaya Johnny* bijvoorbeeld, met de muziek van Kurt Weill, de componist met wie Brecht veel samenwerkte: 'Nimm doch die Pfeife aus dem Maul, du Hund! Surabaya Johnny, warum bist du so roh?' Met zijn epische theater wilde

Brecht zijn publiek bewust maken van het onrecht in de wereld. Niet op een emotionele, maar op een kritische, rationele manier. Dat zijn muziek toch heel romantisch aandoet, is schijn, legt Müller uit: 'Als je goed naar de tekst kijkt, zie je hem denken: ach wat, de liefde.' Het lied over de wolk bijvoorbeeld, waarin een kus wordt bezongen: *Und auch den Kuß, ich hätt ihn längst vergessen wenn nicht die Wolke da gewesen wär.* 'Zijn ontroering over de wolk die hij dan ziet, is groter dan die over de vrouw die hij kust.'

De samenwerking tussen Müller en Van Bavel, beiden jazzzangeressen, is nog maar een jaar oud. Die met pianist Kees van Zantwijk een halfjaar. Het is het theaterale wat hen zo aantrekt in Brecht, maar vooral toch ook de diepere lading. Want hoe onverschillig hij ook overkomt in zijn teksten over de liefde, uiteindelijk kon Brecht, een groot vrouwenliefhebber, niet zonder. Müller: 'Hij kon niet goed alleen zijn. De enige vrouw die altijd bij hem is gebleven, Helene Weigel, zei altijd dat hij zeer trouw was, maar trouw aan te veel anderen.'

MARIANNE LAMERS

KEUKENS DIRECT UIT DUITSLAND!
ALLE DUITSE TOPMERKEN IN KEUKENDESIGN!
COLLECTIES 2009/2010 VOOR DE BESTE PRIJS MET ALLEEN TOP-APPARATUUR!

bulthaup SieMatic

poggen pohl

next125
GAGGENAU
SIEMENS

Contur
eggersmann
Miele

KÜCHENHAUS EKELHOFF

Hauptstraße 14-16 Nordhorn-Centrum / Duitsland Tel. 0049-5921-80480

Fax 0049-5921-804848 www.ekelhoff.de info@ekelhoff.de

Meer dan 140 merkkeukens op 2.700 m² showroom!

Openingstijden: maandag t/m vrijdag van 9.00 tot 18.00 uur
en zaterdag van 9.00 tot 17.00 uur.

MAAK VOORAF EVEN EEN AFSpraak ZODAT WIJ U IN ALLE RUST KUNNEN ADVISEREN EN BEGELEIDEN BIJ DE AANKOOP VAN EEN NIEUWE, DUURZAME KWALITEITSKEUKEN.

Welkom in de mooiste keukenshowroom van Europa.